

En reseberättelse från en av resenärerna som var med på Chigambas gruppresan till Gambia

Efter en lång resa är jag i Gambia. Vi är 54 personer i gruppen och vi reser med Ving.

Jag har fått ett eget litet rum på hotellet som ligger nära Bakau alldeles intill havet. På kvällen var det en härlig buffé uppdukad och det blev information från våra "reseledare". Vi delades upp i två grupper för det var inte möjligt att vi reste alla på en gång till Basse.

Första dagen vandrade jag omkring på egen hand. Att träffa lokalbefolkningen och äta maten som lagades ute på en plats vid floden och få fina samtal utan stress tillsammans med dessa gästvänliga människor var en upplevelse.

Nu var det dags för höjdpunkten med resan till Gambia. Bussen hämtade oss på morgonen för att ta oss de 40 mil till Basse, resan tog en halv dag. Det var c:a 35 grader varmt så det gällde att dricka bra!

När vi kom fram möttes vi av många sjungande och dansande människor, det kändes som en stor karneval. Vilket välkomnade!

Frukost, lunch och middag äter hela gruppen tillsammans på skolan i Mansajang, tillagade av Chigambas egna kokerskor. Dessa kokerskor lagar mat till 300 förskolebarn varje dag.

Andra dagen besökte vi Chigambas tre förskolor och yrkesskolor.

Vi träffade barnen och lärarna som sjöng för oss. Jag är så imponerad av allt arbete som lagts ner här, helt OTROLIGT. Själv har jag tre fadderbarn, ett tvillingpar som är 7 år och en flicka som bor med mamma (pappan är död), hon är också 7 år. På eftermiddagen var det dags att träffa dem i deras hem. Familjerna fick var sin säck ris (50 kg) och lite olika saker jag hade med mig från Sverige, det var mycket uppskattat. Så mycket tacksamhet jag mötte för att jag hjälper barnen med deras utbildning.

Efter frukosten på tredje dagen var det lokala marknaden med barnen som gällde. "Mina" barn hade aldrig varit där så det var mycket spännande. De fick köpa kläder, skor och lite andra saker. Återigen vilken glädje för både barnen och mig!

Något som "berörde" mig är att folket är så positiva trots all fattigdom. Jag hade många samtal och fick veta mycket om landet, kultur, region och politik.

Dessa dagar i Basse gör säkert att man inte blir riktigt densamma som man var innan resan. Alla borde få uppleva detta! Man blir mer ödmjuk inför livet.

Nu väntar några dagar lite mer turistiskt vid kusten, men det är Basse, skolorna och barnen och allt där som jag har som mitt allra käraste minne. Mitt livs äventyr!

Tack Marita, Christer, Ann-Greth och Janne för att jag fick denna möjlighet att åka med!

Ann-Sofie Andreasson